

Udvalget ganske skal henstille; til den høitagede Ministers nærmere Overveelse. — Indstillingen under Nr. 6 af hele Udvalget vedrører et Andragende fra 14. Ved Telegrafvæsenet, angaaende Bestillingsmand om at erholde en Del af den dem ved Lønningsloven af 2den Juli 1870 tilkænfte Lønningsforhøielse udbetalt Lønningsloven af 2den Juli 1870 for Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmand indeholder den Bestemmelse, at den skal træde i Kraft senest 1ste Oktober samme Aar. Den høitagede Finansminister havde til Genhold her til truffet den Bestemmelse, at Loven, der for flere af Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd indeholdt en Lønningsforhøielse, skulde træde i Kraft allerede den 1ste September 1870, men Tilfjendegivelsen til Vedkommende herom, der blev givet den i Slutningen af August Maaned samme Aar, tilføiede, at denne Lønningsforhøielse dog ikke vilde indtræde, inden de Paagældende havde berigtiget de Kautitioner, som man affordrede dem til Sikkerhed for de Oppebørsler, de havde i deres Stilling i Telegrafvæsenets Tjeneste. Til at tilbetæbringe disse Kautitioner blev der af Ministeren indrømmet de Paagældende en Frist til den 1ste Januar 1871, og denne Frist blev senere noget forlænget. Dem, der inden denne Frist skaffede Kautitionen tilveie, har Ministeren senere udbetalt den ved Loven fastsatte Lønningsforbedring fra 1ste September 1870 at regne, men Andragerne her saae sig ikke i Stand til inden den fastsatte Frist at skaffe disse Kautitioner og have først senere kunnet bringe dem tilveie. Paa Grund heraf har Ministeren ikke troet at kunne lade Lønningsforbedringerne indtræde for disse Vedkommende allerede fra 1ste September 1870 at regne, men har kun tillagt dem Lønningsforbedringen fra det Tidspunkt, da de havde berigtiget deres Kautitioner. Udvalget har nu fundet, at man ligeoverfor disse Mænd gjerne kunde stille sig noget liberalere; og da de dog, om end ikke inden den af Ministeren fastsatte Frist, havde berigtiget deres Kautitioner, finder

Udvalget, at Billighed taler for, at man lader dette virke tilbage til Fordel for dem, og at man lader dem faae den dem tilkænfte Lønningsforbedring fra samme Tid, som deres Kolleger ved Telegrafvæsenet havde modtaget den. Den hele Udgift er ikke betydelig; den vil under Forudsætning af, at Lønningsforbedringen tiltaas dem fra 1ste September 1870 at regne, kun andrage 486 Rd. 8 S. og lige overfor disse ikke høit lønede Mænd har Udvalget troet at kunne anbefale denne mindre betydelige Udgift. — Under Nr. 7 har Udvalget tilladt sig at forelægge Thinget paa Ny at henvide Møller Barfentins Andragende til Finansministeren; jeg siger paa Ny at henvide det; thi et lignende Andragende forelaa ifjor, og jeg tillod mig den Gang at anbefale den høitærede Minister at tage Hensyn til Andragendet; men dette blev den Gang dog ikke henvist til Ministeren af det høie Thing. Det vil nærmere ses af Betænkningen under Nr. 26, at denne Mand mener at have lidt en Uret derved, at den danske Lovgivning angaaende Mølleneringen med det saa kort Barsel blev indført i Aaret 1866 i de ikke afstaaede Dele af Hertugdømmet Slesvig. Det fremhæves, at de Møllere, der boede i de til Nordflæsby hørende i Kongeriget Danmark indkorporerede Distrikter, havde et billigt Krav paa at faae i det Mindste en lige saa lang Frist til at ordne sig, som Møllerne i Kongeriget havde faaet ved Loven af 14de April 1852, men at dette saa langt fra har været Tilfældet, at den Frist, med hvilken den danske Lovgivning blev indført i de flæsbyiske Distrikter, kun var 1 Aar, medens Møllerne i Danmark fik 10 Aar. Som Følge heraf har Andrageren som Møllerne i det Hele taget i Nordflæsby lidt under et stærkt Tryk af Konkurrence, som han ikke selv har forskydt, og som, efter hans Formenting, maa anbefale ham til en eller anden Erstatning. Det er nu vel forekommet Udvalget, at Hensynet til den hurtige Indførelse af den danske Lovgivning ikke kunde være en